Pisarakirje

Joulukuu 2016

Yhteyttä yli rajojen ja muurien

Lämmin kiitos menneestä vuodesta kaikille Pisaran toiminnassa tavalla tai toisella mukana olleille! Maailman muuttuessa työmme on jatkunut kutakuinkin entisellään. Useimmat vanhat kohteemme ovat säilyneet - uusiakin on ilmaantunut niin Venäjällä kuin Virossakin.
Espoon-Kouvolan ryhmä on kyennyt jatkamaan alkuperäistä vankilatyötämme Virossa sen lisäksi että on säilyttänyt yhteyden perinteisiin Venäjän kohteisiinsa. Siltaryhmä on samaten käynyt Latviassa mm. vankilassa.
Joulun tienoilla Facebookissa on voinut Hanni Hyvärisen johdolla seurata joulupakettien toimittamista Ukrainan sisäisille pakolaisille. Tässä toiminnassa Pisara on edelleenkin saanut osaltaan olla mukana välittävässä roolissa.
Vihdin ryhmä on pääosin pitäytynyt venäjäntyöhön. Kirpputoritoimintamme ympärille on syntynyt laajeneva tavarantoimituksen mahdollisuus. Kuljetamme itse rajan yli, mutta meiltä tullaan myös noutamaan. Tavaransiirroissa ja pakkaamisissa olemme saaneet huomattavaa apua muutamilta Nummelassa asuvilta irakilaisilta maahanmuuttajilta.
Viime talvinen Riuttarannan vastaanottokeskuksen lämminhenkinen toiminta kantaa edelleen myönteistä hedelmää. Eräs entinen riuttarantalainen kirjoitti facebook-ystävilleen koskettavan uudenvuodentervehdyksen.

Kiitos jokaiselle, joka soi minulle hymyn murheeni pimeyteen.
Kiitos jokaiselle, joka tietoisesti tai tiedostamattaan muistutti minua ihmisen hyvyydestä.
Kiitos jokaiselle, joka otti minuun yhteyttä tai lausui nimeni oikein.
Kiitos jokaiselle, joka osoitti minulle ja kaltaisilleni rakkautta.

Pisaran työssä olemme aina joutuneet toimimaan kielimuurin yli. Yhteisen kielen puuttuessa olemme pyrkineet välittämään inhimillisyyttä ja rakkautta suhtautumisellamme, eleillämme, olemuksellamme. Tätä työtä teemme edelleen aina siellä, minne Herramme meidät johtaa.

- Eeva Halme -



Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus 1
Pisara elävää vettä 2
Vapaaehtoinen jäsenmaksu 6

Matkaraportit:
Pietari, Vihdin ryhmä, 12. - 14.11. 2-3
Viro vankilat, Espoon-Kouvolan ryhmä, 12. - 14.11.....4
Viro vankilat, Espoon-Kouvolan ryhmä, 6. - 9.12 4-5

Pisara elävää vettä

Elävä vesi

Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Ilm 22:17

Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. Ilm 21:22

Kun Jeesus sai tulla Hengen kautta sydämiimme, Hän teki sydämistämme itselleen temppelin.

Näin sydämistämme virtaa elävän veden virrat evankeliumin julistuksen kautta elämää etsiville pelastukseksi.

Jeesuksen rakkaus eli totinen ihme, parantaa koko ihmisen. Ilo ja rauha tulee sydämen olotilaksi ja Jumalan lapsi sydämestään jakaa Herran antamaa rakkautta ja anteeksiantamusta lunastukseksi. Sinun syntisi on anteeksiannettu ja sinut on vapautettu pahasta.

Jeesuksen rakkaus on Elävä vesi.

- Aira Ylänne -

Matkaraportti

Pietari Vihdin ryhmä, 12. - 14.11.2016



Poikakodille viemisinä urheiluvälineitä ja –vaatteita

Osallistujat: Eeva Halme, Heidi Mikkola, Ella Vuoriheimo, Sinikka Liukkonen ja Karoliina Kakko

Auton pakkaaminen oli jo hyvin käynnissä, kun aamulla hieman kuuden jälkeen saavuimme sovittuun lähtöpaikkaan. Kun kaikki tavarat oli pakattu kyytiin, alkoi matka kohti Vaalimaata, jossa ylitimme rajan Venäjän puolelle. Noin kolmen tunnin automatka sujui hieman unisissa tunnelmissa taksibussin kyydissä. Rajalla kaikki rutiinitarkastukset sujuivat ongelmitta ja matka kohti Pietaria jatkui. Matka sujui reippaasti ja yllätykseksemme saavuimme ensimmäiseen kohteeseen eli **Akkuratovan poikakotiin** jo muutaman tuntia ennen sovittua aikaa. Siinä odotellessamme lähdimme etsimään ruokakauppaa, jonka löytäminen osoittautuikin yllättävän haastavaksi. Loppujen lopuksi kauppa löytyi ja saimme ostettua hieman eväitä ja iltapalaa.

Pienten viivästysten jälkeen tulkkimme Liisa Lankinen sekä tuttu kuljettajamme Aleksei Udom saapuivat pienoisbussilla, johon kuormamme nopeasti siirrettiin. Myös kitaristimme Sergei Odnorob ehätti paikalle. Aloitimme ohjelman esittelemällä itsemme, jonka jälkeen Sergei lauloi muutamia lauluja. Sen jälkeen vuorossa oli Heidi, joka kertoi kertomuksen Sakkeuksesta ja samalla havainnollista kertomusta täydentämällä maalausta aiheesta. Sakkeuksen tarinan yhteydessä Heidi kertoi, kuinka Jeesus haluaa tulla asumaan sydämeemme ja tuo mukaan rauhan, anteeksiannon, ilon ja ikuisen elämän. Heidin jälkeen Eeva kertoi dramatisoiden hyvästä paimenesta, joka lähtee etsimään kadonnutta lammastaan ja kuinka Jeesus on kuin tuo hyvä paimen joka jättää muut 99 lammasta odottamaan vain löytääkseen myös sen yhden kadonneen lampaan. Lopuksi Sergei vielä lauloi muutamia lauluja ja puhui hieman. Akkuratovan poikakotiin olimme varanneet viemisiksi urheiluvälineitä esimerkiksi jalkapalloja, nappulakenkiä ja urheiluvaatteita. Pojat vaikuttivat olevan mielissään tavaroista.

Poikakodin jälkeen ajoimme pienen turistikierroksen Pietarin keskustan läpi ja näimme esimerkiksi Talvipalatsin, Verikirkon ja muita upeita nähtävyyksiä. Saavuimme seuraavaan kohteeseen, joka oli **Trefelevokadun poikakoti**. Illalla pidimme pienen hartaushetken pojille. Lauloimme, Heidi kertoi tarinan Sakkeuksesta ja itse kerroin hieman raamattukoulusta, jonka kävin. Yövyimme matkamme aikana Trefelevokadun poikakodilla ja illalla uni maistui pitkän päivän ja aikaisen herätyksen ansioista.

Sunnuntai aamuna aamupalan jälkeen lähdimme ajamaan **Nooan arkki -kirkolle** (Kaptsek), jonne oli muutaman tunnin ajomatka. Kirkko oli rakennettu muistuttamaan



Nooan Arkki –kirkko

arkkia ja oli varsin vaikuttavan näköinen. Osa ryhmästämme meni pitämään pyhäkoulua kirkon lapsille ja osa jäi kuuntelemaan saarnaa. Pyhäkoulussa ihan aluksi saimme kuunnella ihanaa laulua, kun lapset harjoittelivat laulua ilmeisesti äitienpäivää varten. Sen jälkeen Heidi kertoi tarinan Sakkeuksesta ja lapset seurasivat mukana todella suurella innolla. Tämän jälkeen vuorossa oli Ellan ohjelmanumero, jossa hän näytti lapsien suureksi riemuksi erilaisia jännittäviä tapoja taitella sanomalehdestä esimerkiksi kukkia ja tikapuita. Ennen kuin pyhäkoulu oli ohi jaoimme vielä kaikille lapsille pehmoleluja, jotka otettiin iloiten vastaan.

...



Matkaraportti

Pietari Vihdin ryhmä, 12. - 14.11.2016



Vanhusten sairaalassa



Naistenkodilla, Sergei musisoi

Jumalanpalveluksen ja pyhäkoulun jälkeen saimme kokea oikeaa venäläistä vieraanvaraisuutta, kun Sergei kutsui meidät kahville hänen kotiinsa. Kahvin ja teen virkistäminä, lähdimme ajamaan kohti **Nikolskojen vanhustensairaalaa**, jonne veimme villasukkia ja huiveja lämmittämään varpaita ja hartioita.
Kiertelimme huoneissa puhumassa vanhusten kanssa, lauloimme ja rukoilimme heidän puolestaan. Oli ihana nähdä, kuinka jotkut vanhuksista ilahtuivat suuresti, kun heidän kanssaan jutteli.

Vanhustensairaalan jälkeen lähdimme ajamaan **Sablinon seurakuntaan**, jonne olimme saaneet kutsun illalliselle. Odotellessamme ruuan valmistumista, tutustuimme heidän vähän aikaa sitten remontoimiinsa tiloihin. Illallinen oli herkullinen ja erityismaininnan voisin antaa heidän valmistamasta hapankaalista, jonka ohjeenkin saimme selville. Oli hyvä lähteä ajamaan takaisin majapaikkaamme, kun vatsa oli täynnä hyvää ruokaa.

Viimeinen kokonainen päivämme Venäjällä lähti käyntiin maanantaina. Meillä oli ohjelmassa vierailu **Volhovan miestenkodilla** sekä **"Tie vapauteen" naisten- ja lastenkodilla**. Matka oli melko pitkä mutta ei ihan niin pitkä mihin olimme varautuneet. Pysähdyimme matkalla ostamaan hieman tuliaisia naistenkodille, esimerkiksi ruokaa ja pesuaineita. Menimme ensiksi miestenkodille, jossa oli miehiä, joilla oli menneisyyttä erilaisten päihteiden kanssa. He asustelivat vanhalla poliisiasemalla, josta oli tehty heille koti. Pidimme talon väelle kokouksen, jossa todistimme, miten Jumala on toiminut elämässämme ja Eeva puhui siitä, miten meille jokaisella on annettu erilaisia armolahjoja, joten meidän ei tulisi verrata itseämme muihin. Rukoilimme myös erään miehen puolesta, joka oli seuraavana päivänä menossa oikeudenkäyntiin. Tämän jälkeen siirryimme naistenkodille, jonne oli koottu naisia ja lapsia elämän erilaisista kriisitilanteista. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun vierailimme kyseisessä paikassa. Meidän oli tarkoitus pitää ohjelmaa noin kuuden aikaan, joten meille jäi muutama tunti aikaa vain jutella ja olla talon asukkaiden kanssa. Kun suurin osa lapsista oli saatu paikalle, aloitimme suunnittelemamme ohjelmat. Heidi kertoi Sakkeuksesta, Eeva kadonneesta lampaasta ja hyvästä paimenesta, Ella piti ohjelmanumeronsa ja Sergei lauloi. Ohjelman päätteeksi jaoimme lapsille leluja. Illan päätteeksi ennen kuin lähdimme ajamaan takaisin majapaikkaamme, meille tarjoiltiin herkullinen illallinen. Paluumatka sujuikin leppoisasti laulaen yhteen ääneen, välillä suomeksi ja välillä venäjäksi.
Tiistai aamulla noin yhdeksän aikoihin lähdimme ajamaan takaisin kohti Suomea. Matka sujui hyvin ja selvisimme muutaman tunnin ajon jälkeen Suomen rajalle, sielläkin kaikki sujui mutkattomasti ja sitten olimme taas Suomen puolella. Vielä muutama tunti ja olimme samassa paikassa mistä koko reissu alkoi. Uskon että matka oli hyvin siunattu ja että saimme olla tekemässä hyvin arvokasta työtä.

- Karoliina Kakko -



Volhovan miestenkodilla

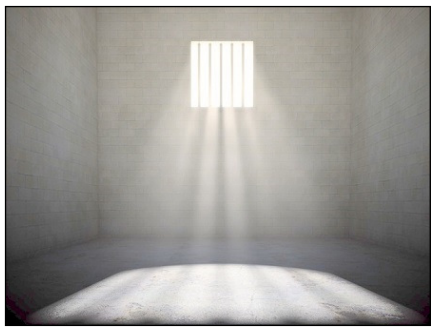


Naistenkodin lapsia

Matkaraportti

Viron vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä, 12. - 14.11.2016

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä ja Olavi Hartikainen Nilsiästä sekä Anu Väliaho, Anna Mishina ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta. Olavi oli mukana ensimmäistä kertaa, mutta ei vankiloissa, sillä hän on tehnyt neljä vuotta työtä Kansan Raamattuseuran työntekijänä Murmanskin vankiloissa ja nyt vapautuvien vankien kanssa. Matkustajien lisäksi Tuulan auto oli täynnä avustustavaraa: aikuisten ja lasten vaatteita, ruokatavaraa sekä Kansan Raamattuseuran vankilatyölle saatuja villasukkia jaettavaksi eri kohteisiin.



Lauantaina oli kohteenamme pitkästä aikaa **Ymeran narkomaanikoti Lasnamäellä**. Lena ja Andrei Markin hoitavat kerrostalon asunnossa tällä hetkellä neljää miestä ja kahta naista, pääosin Latviasta ja Liettuasta. Nyt heillä on oma koti naapurissa, aiemmin he asuivat neljän toipuvan kanssa. Aluksi paikalla oli myös heidän ystäviään, mutta Lena lähti heidän kanssaan kuoron harjoituksiin.

Uusi asia heidän työssään on Tallinnassa aloitettu raamattukoulu, mikä on tosi tärkeä toipuvien narkomaanien hengellisessä kasvussa. Andrei tiivisti heidän työnsä kolmeen osaan: raamattuopetus, narkomaanityö ja lähetystyö.

Saimme viettää kiireettömän hetken, jolloin jaoimme yhdessä Sanaa. Andrei puhui Pyhän Hengen armolahjoista, ja kun luimme Paavalin luettelon niistä (1.Kor 12:8-11), huomasimme yllättäen, että usko on myös armolahja! Se on totisesti tärkein armolahja.

Kuulimme asukkaiden elämästä ja rukoilimme henkilökohtaisesti jokaisen puolesta:

- Vanha tuttumme Anton on ollut kodissa jo yli puoli vuotta, käy raamattukoulua ja suhtautuu tulevaisuuteen luottamuksella.
- 22 v Tom on ollut täällä kolme kuukautta toipumassa ja on hengellisessä elämässä etsintävaiheessa. Hän oli käynyt 18 vuotiaana ensimmäisen kerran kirkossa, mutta kukaan ei huomioinut häntä ja pahan olon vuoksi hän lähti pois.
- Myös Sergei on ollut täällä kolme kuukautta ja kokee vaikeita vieroitusoireita.
- Maria on tullut vasta 10 päivää sitten, oli vieroitusoireissa eikä pysty vielä kertomaan mitään taustastaan. Hän otti mielellään vastaan rukoukset puolestaan.
- Anja on ollut täällä jo lähes kaksi vuotta. Alku oli ollut hänelle vaikea ja moneen kertaan hän oli lähdössä pois, mutta on nyt sopeutunut hyvin ja toimii kodin ”äitinä”. Hän odottaa jännityksellä alkuvuodesta päätöstä siitä, saako hän takaisin 7 v ja 17 v poikansa.

Rukoillaan heidän kaikkien ja koko kodin työn puolesta!

Aikaisin sunnuntaiaamuna Antti-Pekka tuli meitä hakemaan. Ajo Tarttoon tapahtui onneksi kohtuullisessa säässä. **Tarton vankilassa** meidät otti vastaan tuttuun tapaan vankilan pastori Olavi Ilumets.

Olimme saaneet mukaan myös Tartosta kaksi vuotta sitten **vapautuneen Arviksen**. Hän oli nuorena jo joutunut vankilakierteeseen, pettänyt ja valehdellut ja jäänyt siksi aivan yksin pohjalle. Ensimmäinen vankilamatka oli Moskovan taakse nuorisovankilaan 14 vuotiaana. Eri jaksoilla hän on ollut vankiloissa yhteensä 21 vuotta, mutta onneksi tuli uskoon viimeisellä jaksolla täällä Tarton vankilassa. Vapautumisensa jälkeen Jumala oli kehottanut häntä menemään Lootusin kylän narkomaanikeskukseen, missä hän sai vapautua kaikista riippuvuuksista ja kasvaa hengellisesti. Hän oli aloittanut jo lapsena liiman haistelun ja vähitellen hänelle kehittyivät kaikki riippuvuudet: alkoholi, huumeet, uhkapeli, kasino ja porno. Nyt hän on naimisissa, heillä on 3 kk vanha poika ja tällä hetkellä Arvis käy raamattukoulua. Elämä hymyilee siis monien vaikeiden vuosien jälkeen! Arviksen tapaaminen oli myös meille vahva kannustus siitä, että tätä työtä kannattaa jatkaa.

- Tuula Tapanainen -

Matkaraportti

Viron vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä, 6. - 9.12.2016

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula ja Jukka Rakemaa Helsingistä, Paula Granqvist Kouvolasta sekä Anu Väliaho ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta. Meillä oli jälleen vietävänä sekä joululahjoja virolaisille ystäville että monenlaista avustustavaraa kohteisiin.

Olimme saaneet keskiviikkoaamuksi asunnollemme **rukousparin Rutt Syvärin ja Ylle Saareperan**. Rutt on entinen vankilapappi ja Yllellä on ihmeellinen elämäntarina, kuinka Jumala valitsi hänet työvälineekseen jo lapsena. Silloin hän alkoi nähdä aina samaa unta: hän on paimenessa, kun sudet hyökkäävät. Unessa hän saa yliluonnollisen voiman repiä susi kahtia ja heittää pois sekä lääkitä lampaita susien repimisten jäljiltä. Tätä vihollisvoimien sitomista ja lääkitsemistyötä hän on nyt saanut tehdä omilla armolahjoillaan. Hän itse sai kohdata Jeesuksen vuosia sitten konkreettisesti Tarton sairaalassa, kun oli kuolemassa sydänvian vuoksi. Hän sai Jeesukselta aivan uuden sydämen, joka toimii tänäänkin.

Iltapäivällä olimme **Tallinnan vankilassa vironkielisten miesten tilaisuudessa**. Paikalle tuli 25 miestä, joista lähes kaikki olivat uusia. Saimme jakaa heidän kanssaan Sanaa ja rukoilla lopuksi. Paula puhui miehensä Timon pelastumisesta vankilatuomioiden välillä, kun hän sai kohdata Jeesuksen. Paula myös rohkaisi miehiä heikonkin uskon keskellä luottamaan Jeesukseen ja jatkamaan uudella tiellä. Leena aloitti ”suihkulla” eli synnintunnustuksella no 706, jonka tulkki käänsi viron kielelle. Hän puhui myös liikenneympyrästä, johon pidätetty aina joutuu: hän voi valita, jatkaako samaa tietä, vai ehkä uutta liittymää pitkin. Tuula puhui Vanhan testamentin messias ennustuksista, nyt Jesaja 25:n pohjalta ja kertoi Jumalan tekemästä valolavastuksesta Pietarin vankisairaalan silmäosastolla, kun vuosia sitten esitimme siellä joulunäytelmää.



Torstaina Paula joutui palaamaan Suomeen, mutta Jukka tuli tilalle. Iltapäivällä meillä oli **venäjänkielisten miesten tilaisuus Tallinnan vankilassa**. Paikalle tuli viisitoista miestä. Tuula puhui siitä, miten vuosituhansia sitten kirjoitetut Raamatun lupaukset ovat totta tänäänkin ja kertoi esimerkkinä juutalaisen miehen tarinan Pietarissa. Leena aloitti jälleen ”suihkulla”, puhui liikenneympyrästä ja jatkoi psalmilla 139, jonka yksi miehistä luki. Anu lauloi adventtilaulun ”Nyt sytytämme kynttilän…”, puhui joulun vietosta Virossa ennen ja nyt sekä omasta lähetystyöstään Marimaalla Venäjällä.

Jukka esitteli itsensä, että lempinimi on Raksu, ei paksu, vaan hyvin kehittynyt, ei edes tukeva vaan monen tukena. Hän kertoi miehille, miten oli itse katupoika, mutta sai alun uskon tielle, kun teologian opiskelija lähti hänen kanssaan tupakalle ja puhui asioista kuin vertaiselleen. Hän kouluttautui nuoriso-ohjaajaksi ja sai tehdä elämäntyönsä erityisnuorten parissa, myös vankiloissa. Jukka puhui etsikkoajoista, jolloin Jumala erityisesti kutsuu. Jukan puhe meni hyvin perille, sillä miehet alkoivat ehdotella, että Jukka jäisi vankilaan jos saisivat hänelle tuomion. Loppuaika oli välitöntä keskustelua ja rukousta miesten kanssa. Pois lähtiessä monet tulivat kiittämään meitä, yksi heistä sanoi, että olimme tehneet heille juhlahetken.

Illalla ajoimme vielä **Betelin narkomaanikotiin**. Siellä oli nyt Juanin hoidossa seitsemän miestä, yksi heistä oli ollut vasta reilun viikon. Tulkkina meillä toimi virolaismies, joka oli ollut töissä Suomessa. Muutoin puheet käytiin englanniksi tai venäjäksi, sillä suurin osa miehistä oli Viron venäläisiä. Kaikkien näiden vaikeiden asioiden keskelle heille oli annettu yhteinen hellyyden kohde ja päivänsäde; Juanin ja Anastasian pieni Ruut, joka juuri opetteli kävelemään. Toista lasta odotetaan keväälle.

Rukoilimme yhdessä ja puhuimme myös rukouksen voimasta. Leena kysyi Dimalta, oliko hän osannut rukoilla ennen kuin tuli Moskovan Beteliin runsas kolme vuotta sitten. Hän vastasi, että ei osannut ja nyt hän on aivan toinen ihminen kuin vieroitukseen tullessaan. Täällä hän toimii Juanin apuna vastuullisissa tehtävissä.

Tallinnan Betel ei ole vielä omavarainen, vaan saa tukea Suomen Beteliltä. Miehet hoitavat pakettiautolla muuttoja ja kuljetuksia ja käyvät työssä, jos töitä on tarjolla. He suunnittelevat myös kirpputorin avaamista, mutta paikkaa ei ole vielä löydetty. Rukoillaan kirpputoripaikan saamista ja miehille voimia uuden elämän rakentamisessa.

Perjantaina ajoimme **Peetelin kirkolle, missä toimii sosiaalikeskus**. Jukka on ollut mukana Suomesta käsin tukemassa sen työtä. Meille keskuksen ja kirkon toimintaa tuli esittelemään Mati Sinisaar, joka oli ollut työssä mukana sen alusta lähtien. Kirkko saatiin takaisin vuonna 1993. Neuvostoliiton aikana se oli toiminut elokuvateatterina ja oli surkeassa kunnossa. Kirkon papiksi tuli tuolloin Avo Ybrus, joka oli itse ollut vankilassa, mutta saanut elämästä kiinni opiskellen ja töitä tehden. Hän oli ajatuksiltaan kovin radikaali, sillä hän halusi aloittaa työn kaikkein surkeimmassa asemassa olevien parissa. Seurakuntaneuvosto vastusti hänen ajatuksiaan, mutta kun hänet valittiin uudelleen seurakunnan papiksi, niin seurakuntaneuvosto erosi ja työ jatkui uuden seurakuntaneuvoston voimin.

Neuvostoliiton hajottua maassa oli paljon paperittomia ihmisiä, etenkin lapsia, jotka olivat jääneet täysin heitteille, kun vanhemmat olivat kuolleet tai palanneet Venäjälle. Koplin pahamaineisella alueella oli katulapsia, jotka eivät ensin uskaltaneet edes puhua auttajiensa kanssa. Ruokakassit jätettiin kauemmas, mistä he hakivat ne. Lopulta osa uskaltautui yöpymään Peetelin kirkon kellariin, vaikka siellä oli silloin vettä ja rottia, mutta he sanoivat, että paikka oli heille turvallinen. Tästä alkoi työ Peetelin kirkon kunnostamiseksi Suomen ja monen muun maan avulla, lasten auttaessa konkreettisissa töissä.

Nyt paikalla on kaunis kirkko ja tilat sekä poikien että tyttöjen asumiseen. Asumaan pääsyssä on selkeät ehdot: lapsen pitää mennä kouluun ja osallistua talon tehtäviin. Tämä on osoittautunut hyväksi kasvatuslinjaksi. Mati näytti monia kuvia entisistä kasvateista, joista on nyt tullut opiskelleita, työssä käyviä kansalaisia ja joilla monilla on omat perheet. Hyvää järjestystä kuvaa sekin, että 16 vuotta sitten remontoidut suihkutilat ovat edelleen kuin uudet, vaikka ovat päivittäisessä käytössä.

Peetelin kirkossa on sosiaalisen työn lisäksi jumalanpalvelukset lauantaina venäjänkielisille ja sunnuntaina vironkielisille. Kirkon erikoisuutena on sivummalla oleva Paavin alttari ja Paavin kuva. Se ei ole katolisia palveluksia varten, vaan muistona siitä, kun Paavi vieraili Virossa vuonna 1993 ja piti messun Raatihuoneen torilla. Sinne rakennettu alttari aiottiin ensin polttaa, sitten rikkoa, mutta onneksi joku keksi, että viedään se Peeteliin, jota ollaan juuri kunnostamassa takaisin kirkoksi. Tämä alttari on tuonut Peetelille lahjoituksia sosiaalityöhön eri maiden katolisilta kirkoilta. Kaikki toiminta tapahtuukin lahjoitusvarojen turvin.

Peetel toimii myös paikallisesti auttaen noin 140 köyhää perhettä ja heidän lapsiaan. Kirkossa toimii päiväkeskus, missä lapset saavat ruokaa ja apua koulutehtävissä. Vierailupäivänämme kirkossa oli illalla
lasten valmistama joulukuvaelma perheille. Heidän ruokapakettejaan lastattiin varastoon juuri kun olimme poistumassa. Kiitos Jeesus siitä, että sinä näytit mallin toimia kaikkien heikoimmassa asemassa olevien parissa ja että se kutsu on voimassa tänäänkin.

Jätetään Peetelin lapset, perheet ja kaikki muut matkalla kohdatut rukouksiimme!

- Tuula Tapanainen -

Jäsenmaksu 2017

Mikäli olet uusi jäsen, ilmoita myös yhteystietosi. Osoite ja sähköpostiosoite. Tällöin viitteen voi jättää tyhjäksi..

TILISIIRTO GIRERING

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	FI12 5297 0020 0932 67	IBAN FI12 5297 0020 0932 67	BIC
Saaja Mottagare	Pisara ry	Vapaaehtoinen Jäsenmaksu vuodelle 2017 10 eur	
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	31008
Tililtä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro 10,00

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

SPY 4410e LT08

PANKKI BANKEN

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
• Tosnon seurakunta	” viite 61311
• Laupias samarialainen –kodit	” viite 6130
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Silta-ryhmä, yleinen tuki	FI29 5297 0020 1190 54 viite 61418
Ukrainan lapsityö	FI83 5298 0620 0126 90 viite 61201
Jäsenmaksu 10 eur	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestiruudukkoon.

Poliisihallitus on myöntänyt 30.11.2015 Pisara ry:lle rahankeräysluvan no POL-2015-9244, joka on voimassa 1.1.2016 - 31.12.2017 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuosien 2016 - 2018 aikana Pisaran sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi